

ris, els quals òrfens d'entusiasme sols ens mourien a l'impuls de grosses primes. Fallible, perquè per ésser els predits comissionistes pocs en nombre, comparats amb nosaltres, i del tot estranys a la medicina, les seves propagandes no findrien l'eficàcia de les nostres que som els indicats per a conèixer l'anunci, i els que podem acollir l'específic anunciat, si ens convé.

És per tant infinitament millor, que els metges ens ho emprenguem pel nostre compte, i això ho podem aconseguir fàcilment des de casa estant, amb poques molèsties i quasi nul dispendi.

Tots rebem prospectes d'específics que moltes voltes van directament al sac del drapaire sens ésser llegits. Siguem més cavallers, senyors. Assabentem-nos-en, i per carta acusem-ne rebut als remitents, assabentant-los-hi a l'ensems, per si volen fer-ne ús, que en el nostre BUTLLETÍ repartit gratuïtament a tots els metges de Catalunya i als altres que ho demanen, hi ha una secció de anuncis per a ingressar cabals a benefici dels metges invàlids i dels seus òrfens i vídues.

La *Mutual* podria encarregar-se d'aquestes cartes remetent-les als respectius destinataris, i fins podria facilitar la tasca als metges enfeïnats i als apàtics, enviant-los les cartes impreses perquè les firmin, i els sobres franquejats.

¡I val la pena de fer-ho, companys! Són uns 15.000 específics i 1.069 aigües medicinals que anunciades unes amb altres, en un promig de cinc ralles, i al preu de 2'50 pessetes anunci, sumarien 35.172 pessetes per cada número mensual del BUTLLETÍ; 422.000 pessetes pels dotze números anyals 844.00 si convé, i irrsòtim la publicació en quinzenal, sens comptar l'import dels anuncis publicats en altres documents. I així, doncs, ¿per què esperar?

¡No dormim! ¡Capacitem-nos! i anem tots units a la busca de l'altre milió.

FRANCESC POUDEVIDA



Segur d'una pensió temporal cas de mort. Efectes legals de la designació de beneficiaris.

Tots els socis del SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA estan assabentats que un dels objectes primordials que aquesta entitat tracta d'assolir, consignada en l'article segon del seu Estatut, és la fundació d'institucions de Previsió per als associats i llurs famílies.

Responent a aquest objecte el SINDICAT ja de primer antuvi creà la *Mutual Médica* en la qual, com és sabut, s'establiren de moment dues Seccions: la nomenada d'*Invalidesa* que té per objecte socórrer el soci sempre i quan quedi impossibilitat o en evident grau d'inferioritat per a l'exercici professional, i la que quedà rotulada amb la locució *Secció de Vida*, que té per objecte

satisfesfer una renda o pensió temporal una volta ocorreguda la mort de l'assegurat, al beneficiari o beneficiaris que aquest hagi designat, i si aquesta designació no s'és feta, a les persones que vénen cridades per disposició del Reglament per què es regeix la *Mutual Médica*.

Hom s'ha fet ben bé càrrec de l'importància i finalitats pràctiques de les dues esmentades Seccions; ambdues assegurances són indispensables als que viuen exclusivament dels rendiments obtinguts amb l'exercici professional, ambdues són convenients evidentment a tots els altres encara que complin amb fonts d'ingressos d'altres procedències.

Diverses consideracions d'ordre legal poden fer-se sobre una i altra secció, mes fins ara pel que fa referència a la secció d'*Invalidesa* la seva reglamentació i funcionament no ha donat lloc a dubtes ni conflictes en dit aspecte; en canvi el dubte ha sorgit quan s'ha tractat d'esbrinar l'eficàcia legal de la designació de beneficiari o beneficiaris feta per l'assegurat ja en el moment de concertar el segur ja amb posterioritat.

A més aquest punt té actualment un doble interès per tal que amb motiu de la defunció del Dr. Briansó Planas, ocorreguda ara fa poc a Reus, la Secció dita de Vida, ha de començar a fer efectiva als beneficiaris de dit malaguanyat facultatiu, la pensió relativa al capital assegurat, o sigui la suma de deu mil pessetes corresponent al Grup de Vida al qual el difunt pertanyia.

Dintre de la legislació general espanyola, els efectes legals del nomenament de beneficiaris vénen regulats pels preceptes següents:

«Podrà constituir-se el segur a favor de tercera persona, expressant en la pòlissa el nom, cognom i condicions del donatari o persona assegurada o determinant-la d'alguna altra manera indubtable» (Article 419 del Codi de Comerç).

«Les quantitats que l'assegurador, deu entregar a la persona assegurada, en compliment del contracte, seran propietat d'aquesta, àdhuc contra les reclamacions dels hereus legítims i tota mena d'acreedors del que concerta el segur a favor d'aquella». (Article 428 del mateix Codi).

«Si el contracte de segur tingués alguna estipulació a favor d'un tercer, aquest podrà exigir el seu compliment, sempre que hagués fet saber la seva acceptació a l'obligat abans que hagi sigut aquella revocada». (Paràgraf 2.º de l'article 1.257 del vigent Codi Civil).

Ara bé, deixant de banda l'antinòmia existent entre els preceptes transcrits i l'article 429 del citat Codi de Comerç en el qual es disposa sobre un cas que no afecta a la *Mutual Médica* per fer referència sols a persones jurídiques que persegueixin com a únic fi el lucre, i prescindint que en els dits preceptes el legislador ha defugit d'usar la paraula beneficiari, que és precisa i de significat ben determinat, consagrada per la ciència i admesa per totes les legislacions i àdhuc per la jurisprudència general espanyola, amb tot lo qual